

רחל מרחלת על כל העולם

על ריח

אפשר להתווכח

תוכלו להפעיל את כל חושי הריחורח שלכם, ולא תנחשו במה עוסק צביקה קלייפר בן 28. כי סודו של צביקה הוא האף שלו, ועליו וממנו פרנסתו ומחייתו. האיש הצעיר הזה שהוא כוכב חדש בערוגות הבושם, הופיע בגוף הניחוריות המיועצות שלנו על ענף ריחני, ותרוא שממנו עוד יופץ ניהוחה של ישראל בגוים.

למעשה, הבשמים הם עסק מישפחתי אצל צביקה. אביו המנוח היה בענף התמרידקים, ומעשה אבות סימן לבנים. צביקה ירש ממנו את רשת הפרפומריות, אך לא נחזר כמוהו ימשיך להיות יורש בלבד. אין הוא מעוניין לשבת לקפוא על סירי האודיקולונים והאפסרטיבים שאבא הריש לו. יש לו, לבחור, אמביציה להגיע להישגים באופן עצמאי, נז, לעם סטארט כה צנוע הוא בוודאי לא יתקשה לממש את תוכניותיו.

אבל בשביל להגשים תוכניות כאלה צריך, קודם כל, אף רגיש המסוגל לזהות את כל סוגי הריחות בשיטת הראש והזנב, והרי ידוע לכל בר-בירב, שהראש בא בהרחה ראשונה, ואילו הזנב בא בסוף. צאו ולימדו.

כי כמומחה לריחורח, מלא צביקה טענות אל הנשים הישראליות, המגדלות איזוב תחת בתי-שחיין ומחליפות בשמים בתדירות גבוהה, מבלי לשמור אמונים לבושם אחד ויחיד. כי הבושם, לדעתו, כמוהו כמומחה נאמן, ומוטב להימנע מבגידות בו. וצביקה אומר, ועושה. הוא פשוט נאמן לבושם הפרטי שלו, שאותו הוא מזליף על עצמו השכם והערב, ואותו הוא גם עומד לשאת לאשה בעוד זמן קצר. שמה של הריחנית המאשרת הוא סוזי

שידור בכורה לצאצא המנכ"ל

אתי ויצחק ליבני מחכים...

מה אומר ומה אדבר. לפי מה שראו עיני, ידעתי שהיום הזה יגיע גם אל מישפחת ליבני. כי רק מי שראה איך מנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, משתעשע עם שני הבנים והבת של אחותו, יודע שהוא כבר בתחלתו בשל לחבוק לו איזה יוצא-חלצים משלו.

ואכן מאגוד החסידות התברשתי שאתה מהן עומדת לבקר אצל אתי ויצחק — אומנם לא בימים אלה ממש, עוד חזון למרעד — אבל כמו שהאב לעתיד הוא מנכ"ל רשות השידור, ואינו אהב להפגין רגשות, האמינו לי שהוא נרגש עמוק עמוק בתוככי ליבו הרגיש, לקראת שידור-הבכורה של צאצאו הראשון. יצחק ואתי שלו, שהיא עורכת-דין במיקצועה, התחתנו בנוכחות כל האנ"ש ואח"מ במדינה, אחרי חברות ממושכות שנמי שנה חמש שנים. ומה כבר יכול להיות מלבב יותר מירוש כדת וכדין, שירש בוודאי גם מן התכונות התרומיות של הוריו?

או רק אל תתפלאו אם נוסף על עיסוקיו הרבים, יתחיל ליבני לשדר לנו על גלי האתר הממונכ"לים שלו פינה חדשה לאב ולילד, כשעזרת לידו האם המאושרת, שתוסיף הדרכה מישפטיס להורים צעירים — למשל, כיצד לנהוג בשכנים כשהתינוק אצלך בוכה כל הלילה.

המזל של הליבנים הוא שהם מתגוררים בוויולה ברמת-חן, כך שהיחידים העלולים לסבול מן הרעש יהיו הס-עצמם, ואני משוכ-נעת שהם כבר מכינים לצאצא חדר-ילדים. אבל מי שמכיר את האב הטרי יודע, שהבן-אדם טרוד בכל-כך הרבה בעיות, שאין לו זמן לחשוב על מה שמצפה לו בעתיד הקרוב, "בשלב זה, אין לי כל מושג על שם אפשרי לתינוק", הוא נוהג לומר לחברים, המצפים בסקרנות לשם מקורסי-ספרות. גם לשואלים אותו, מה הוא היה רוצה, בן או בת, אין לו תשובה מוכנה, למרות שחברים הקרובים לו יודעים לספר לי, שבסתר ליבו הוא משתוקק לבן.

בינתיים חזר ליבני מחופשתו, ולכל המתעניינים בשלום האבא שבדרך, הוא אומר: "מה אתם ממחרים, יש לנו עוד זמן".

הזמן, מצידו, עושה את שלו — אתי ממשיכה לתפוח ולהי-שאר יפה, ואני מאחלת לה לידה קלה ושיהיה במזל.

הגונות

מיקי

מיקי בן-צבי, בית, לא ילדים

לכם. יכולים להתחיל לשמוח הפועלים הרדומים של חיפה, שיתעוררו לחיים כש-מיקי תיכנס לדירתה שעל הכרמל.

נספח-התרבות

ניתק היחסים

אילו הייתי מכתירה משהו מהמושבה הדיפלומטית בישראל בתואר הדיפלומט הזר העליו ביותר, היה זוכה בזה, ללא ספק, נספח-התרבות של שגרירות איטליה בישראל, מרקי מייילה. אך צר לי לבשר במאות מוזמני המסיבות הבינלאומיות שלו כי מרקו עומד לעזוב אותנו, ולהתמנות כנספח-התרבות של איטליה בניו-יורק. בזה יבוא, כמובן, הקץ על כל המסיבות בשגרירות איטליה, כל עוד לא קם לו

ממלא-מקום נמרץ כמוהו, וכל עוד לא קם באיזו שגרירות אחרת נספח כלשהו, שיפיה רוח-חיים במושבת המדינאים. ואם יש כזה — שיקום, ומהר. אף על פי שאתם חושבים שזה בתחלת קשה, אולי תתנחמו בעובדה, שקשה קצת יותר יהיה לידידתו הישראלית הצמודה, אריאלה רוס היפה, העוסקת בעיצוב אופנה.

אריאלה קיוותה שנישואיה עם מרקו יהיו קרובים, וטרחה לספר לכולם שמרקו הוא הרומן של חייה. אך מיילה חשב אחרת. בתור גבר שהתגרש מאשה יהודיה, תושבת מייאמי-ביץ', החליט שאריאלה תישאר במזרח-התיכון, ואילו הוא ימצא לו, אולי, איזו אריאלה חדשה לתקופת כהונתו במקום מושבו החדש.

ואילו אריאלה תסתפק, אולי, בכך שהיא תישאר קרובה למזות, ותפתח גלריה לאמנות. רווקי העיר ובמיוחד חובבי האמנות שביניהם, יפצו עצמם על היעדר המסיבות בשגרירות, בכך שהתעשרו לפתע ביפהייה פנויה דוברת איטלקית, ממוצא פולני, היכולה מעתה ללמד אותם פרק דיפלומטיה ובתרבות. אולי גם בספנטי.

מרקו מייילה, אף מילה על...

צביקה קהנא איזוב...

סופר, והשניים כבר מכרים ותיקים, המריחים זה את זה מזה שש וחצי שנים. הידידות-גרירא ביניהם באה לקיצה אחרי שאביו של צביקה נפטר, והנער היה זקוק לעידוד ולנחמה, וכמו שאומרים, שבשעת צרה רואים מיהם החברים האמיתיים, היתה זו באמת החברה הוותיקה סוזי, שנחלצה לנחמו.

בקיצור, כחלוף ימי האבל בקש צביקה את ידה של סוזי, וכשנדה ירדו לרעות בשושנים, כשהכלה הטרייה משמשת כנחיר ימינו של בעלה בעסקים.

עוד הם רועים, וכבר יש בייבי ראשון, בצורת בושם ישראלי כשר להמדרין על טהרת הכחול-לבן. כי כלוקאל-פטריוט ישראלי, כאב לצביקה לראות איך מוציאות הישראליות הן עתק על בשמים מתוצרת עם לועז. הרי מוטב שישאירו את זוהיהן במישפחה הישראלית, לא?

לשם כך התקשר עם אחיו, מייק קדיי-פר, שהוא כימאי קוסמטיקה המבילה את עיתותיו בין פאריס ובריסל, ובקש שישלח לו ניהוח המתאים למזג-אוויר חם ולח. האח שלח לו 12 תמציות בשמים, כמיספר שיבטיישראל, ומהם נבחרו עליו אמרו בישראל: יבושם לך.

אבל היות שצביקה שרוף גם על פסנתר וגם על מוסיקה קלאסית, והוא בעל תלרי-סיה שלא היתה מביישה אף תחנת-שידור פיראטית, ישב לו יום אחד ושמע להנאתו את האדגיו של אלבינוני, ואז החליט, בריבמקום, לקרוא לבייבי שלו בשם המרגש

אדגיו שהוא. בתרגום חופשי למי שלא מתמצא — שקט, קל, רך ומלטף. ורק כדי שהגברים שבתבורה לא ירגישו מקופחים, מביא להם צביקה למולדת, היישר מאמר ריקע, אפסרטיב שיעמיד כל גבר במקומו. אבל דבר אחד בטוח — אצל גבר כמו צביקה, לכסף יש תמיד ריח. טוב.